

(Maiky Beatz, yeau...)

Vyrastala v detskom domove s hromadou hendikepov,
brala život jaký je, pretože výber ani iný nebol,
nevedela čo je život, ale chcela žiť,
domovácky sen o tom, jak tancom preraziť,
ružové bríle jako snílek, jej to nevadí,
v 18-ich rozhodnutá, že bude sveta žiť,
namotivovaná, nikdy viac už bedáriť,
na euri pohľad, o tom, jako talent speňažiť,
z decáku, z malého mesta, expres do Prahy,
všecky veci si do jednej tašky pobalí,
za frajerom, s kerým sa v domove poznali,
jakú váhu mali sľuby, keď si volali,
hneď po príchode jej takto pekne zavarí,
z jeho telefónu ozýva sa halali,
po celom meste hľadá ho, nechce to zabaliť,
nakoniec ho nájde v stoke, už bez nálady...

-

Tam odkiaľ si, život je neúplný,
že ľudia vedia byť zlý, to už ťa neprekvapí,
snívaš a lietaš a padáš - ideš ku dnu, potom silno vstávaš,
no všetko zo seba dáš, lebo chceš viac, než čo máš...

-

Čím na tom horšie bol, tým viac ho milovala - paradox,
chcela mu pomôcť, jeho temné dni obrátiť na radosť,
bol však tak hlboko, že dostať ho odtiaľ nemala moc,
dávala mu aj svoje posledné, keď nemala dosť,
on to míňal na fet, čakal iba čo mu dá,
hneď za prvým rohom svoju lásku zapredá,
stále mu verí, že ešte zdravý rozum má,
to čo cíti ona preňho, nič neznamená,
on ju oklame, s tým, že pre nich zohnal byť,
vyláka ju tam a nechá ju znásilniť,
predal ju pasákom, úchylákom za pár tisíc,
nadopovali ju tam, dojatí paraziti.

Tie deti z domova sú jako pierko,
nevedia, kam ich zanesú prúdy - vietor.
Kto im pomôže z kaluže hriechov?
Tie osamelé decká hľadajú len, miesto...

-

Tam odkiaľ si, život je neúplný, (chceš viac než čo máš)
že ľudia vedia byť zlý, to už ťa neprekvapí, (dušu im predáš)
snívaš a lietaš a padáš - ideš ku dnu, potom silno vstávaš,
no všetko zo seba dáš, lebo chceš viac, než čo máš.

Tam odkiaľ si, život je neúplný,
že ľudia vedia byť zlý, to už ťa neprekvapí,
snívaš a lietaš a padáš - ideš ku dnu, potom silno vstávaš,
no všetko zo seba dáš, lebo chceš viac, než čo máš...